

2024/2025

Po letních prázdninách jsme se opět sešli s novými kamarády ve Violce. Letos nám ve Violce přes léto přibyl nový domeček, kde se hned zabydleli naše kuchařinky a kuchtíci. Protože nám stále přibývají nové knížky, šikovný pan truhlář nám vyrobil novou knihovničku a taky poličku na naše hrníčky. Vše ostatní zůstalo stejné – hračky stavebnice, zvířátka i náš skřítek Violka. Hned jsme se dali do her, stavění i tvoření.

Na zahradě jsme pořádně uklidili v naší venkovní kuchyni a posbírali větvičky napadané v pískovišti. Kluci hráli fotbal a všichni jsme barevnými křídami zdobili chodníčky. Zkoušeli jsme chodit na dřevěných špalících a trénovali jsme tak naši rovnováhu.

Na konci září jsme se těšili na Michaelskou slavnost. Tentokrát jsme prošli cestou odvahy, ale i důvěry v sebe sama. Se zavázanýma očima a s michaelskou korunou na hlavě si každý došel pro zlatožlutou stuhu, kterou jsme na závěr slavnosti zapletli do společného Slunce.

V říjnu jsme na zahradě sbírali jablka a hrušky, ochutnávali jsme první spadané ořechy. Sbírali jsme kaštany a barevné listy. Vyprávěli jsme pohádku O skřítkovi, který vařil hrušková povidla, a tak jsme si zkusili povidla uvařit taky, ale z jablíček.

Při našich pátečních výpravách do Nemošic jsme pozorovali měnící se přírodu. Dosyta jsme běhali po rozlehlých loukách a při každé příležitosti jsme zkoušeli lézt na stromy.

Začátkem listopadu jsme si vyrobili lucerničky, tentokrát jsme si je polepili barevnými papírky. Společně s rodiči a staršími sourozenci jsme se sešli na violkové zahradě a ztemnělou zahradou jsme si na cestu svítily našimi lucerničkami. Došli jsme až k ohništi, kolem kterého jsme si všichni zazpívali martinské písničky a rozdělili jsme se o rohlíčky, které pro nás napekli maminky. My jsme pro rodiče připravili martinský punč, na kterém si všichni pochutnali.

V prosinci jsme se opět s rodiči a staršími sourozenci sešli na Adventní slavnosti. Nejprve jsme si poslechli pohádku O otci Jakobovi, a potom jsme se za doprovodu houslí a violy vydali cestou z chvojí do středu spirály pro svoje světlo. Každému z nás rozsvítí zkracující se dny a prodlužující se večery v čase adventním.

A už se opět těšíme na Vánoce. Navlékáme řetězy, vyšíváme vánoční prostírku, každý den zpíváme adventní písničky a koledy a máčíme svíčky ve včelím vosku. Vyrábíme vánoční přání, tentokrát s obrázkem vánočního stromku. Vyprávíme si o cestě Marie a Josefa do města Betléma, kde se o Vánocích narodí jejich děťátko.

Všichni se už chystáme na velké violkové stěhování. Pomalu zařizujeme nové prostory a balíme hračky, knížky i peřinky, abychom se v lednu potkali v nových větších prostorách se zahradou.

V prvních lednových dnech jsme se přestěhovali do nových prostor na druhém břehu Labe. A tak se zabydlujeme a sžíváme s novým prostředím. Je nám tady dobře, každý si ve větších prostorách najde svůj koutek na hru nebo domeček, kde může na chvíli spočinout ve svém světě a zasnít se.

Tak jako každý rok jsme si prožili cestu tří králů do Betléma, opět jsme si vyrobili královské koruny a společně si zahráli tříkrálovou hru. Venku jsme objevovali novou zahradu.

V únoru jsme při procházkách začali objevovat nová místa v nejbližším okolí. Při pátečních výletech objevujeme nedaleký lesík v Trnové a okolí Labe.

Jakmile napadlo trochu sněhu, kouleli jsme sněhové koule, pekli sněhové dortíky. A na sluníčku pozorovali, jak se sněhové vločky krásně třpytí. Naše nová zahrada je plná ptáků a tak jim sypeme do krmítka semínka a z oken pozorujeme, jak se do ztichlé zahrady nastěhují a pobíhají po trávě.

Ke konci měsíce jsme se pomalu začali chystat na Masopust. Vyráběli jsme barevné řetězy, zpívali jsme, bubnovali a naučili se tančit mazurku.

V březnu, před masopustním úterým, jsme upekli koblihy a v úterý jsme si všichni užili veselé dopoledne v maskách. Mezi kočičky, tygříka, čarodějnice, pekaře a zahradníky přišla i babka kořenářka, námořník přivezl truhličku s poklady ze svých zámořských cest.

Koncem března jsme se s některými maminkami a staršími sourozenci potkali na tvořivém odpoledni, abychom si upletli či uháčkovali kočičku. Moc se nám povedly a všichni z nich měli velikou radost.

S jarem byla spousta práce na zahradě. Vyčistili jsme v křoví, posbírali spadané větve a připravili ohniště. Našly jsme místo pro pískoviště i pro naši venkovní kuchyňku.

Společně s rodiči a kamarády jsme se na zahradě sešli i o víkend, abychom ostříhali přerostlé keře a pověsili houpačky. Tatínkové nám nařezali klády a připravili pískoviště. Na ohni jsme si opekli dobroty a společně si popovídali.

Když nám přivezli nový písek do pískoviště, všichni jsme pozorovali jak se sype z auta a jaká velká hromada to je. Každý si vzal lopatku nebo hrabičky a všichni jsme písek rozhrabovali.

S blízcími se Velikonocemi jsme si vyrobili květináčky z voskovaného papíru a zaseli jsme velikonoční osení. Každý den jsme ho zalévali a trpělivě jsme čekali, kdy první semínka vyklíčí. Mezitím jsme barvili vajíčka a vyráběli jsme barevné zápichy. Před Velikonocemi všem osení vyrostlo a všichni si ho odnesli ozdobené vajíčky domů na velikonoční stůl.

V dubnu jsme se všichni potkali na velikonočním jarmarku ve waldorfské škole a provětrali rodinné šatníky na již tradičním violkovém swapu. I tentokrát si každý něco nového odnesl domů.

Na zahradě objevujeme jaké kytičky jsou tady doma, pozorujeme kvetoucí stromy a keře. Objevujeme brouky, žížaly, berušky i šneky. Naše zahrada je plná života.

V květnu jsme se jedno páteční odpoledne potkaly s maminkami v Zašívárně při kávě a dobrotách jsme pro děti ušili skřítky a vzájemně posdíleli všechny radosti i strasti rodičovského života s malými dětmi.

Poslední květnovou sobotu jsme se na zahradě potkali se všem violkovými rodinami a oslavili 15. Violkové narozeniny. Bylo moc příjemné zavzpomínat, prolistovat kronikou i fotkami a po delší době vidět známé tváře. Děti potkaly starší kamarády a užily jsme si vzájemnost, blízkost, sounáležitost.

V červnu jsme se vydali na výpravu k Labi a prozkoumali jeho břeh. Sbírali jsme na přilehlých loukách kytičky a pletli věnečky. Na pátečních výpravách do lesů v Rybitví jsme ochutnali první třešně.

Jako každý rok jsme se vydali na rodinný Violkový výlet. Tentokrát jsme se i s malými sourozenci v kočárcích vydali cestou z Vrbatova Kostelce, podél potoka do Chrasti na nádraží. Rozdělali jsme společně oheň, cestou si namočili nohy ve vodě, ochutnali třešně a vyplašili jsme slepýše na cestě. Síly jsme doplnili v Chrasti na zmrzlině a někteří si na fotbalovém hřišti zahráli fotbal.

Jánskou slavnost v posledním červnovém týdnu pro nás letos připravili kamarádi šestáci z waldorfské školy, přijeli za námi a na zahradě pro nás připravili soutěže a hry. Společně jsme zasadili maliny a na závěr si ze svatojánských bylin uvařili kouzelný léčivý čaj.

Poslední čtvrteční odpoledne před letními prázdninami jsme se opět všichni sešli na zahradě na Jitřenkové slavnosti. Děti, které odcházejí do školy prošly duhovou bránou ke svojí paní učitelce a paní asistenci. Čeká je nová cesta za novými prožitky a s novými kamarády a my jim přejeme ať se jim ve velkém světě dobře daří!

Poslední srpnový týden jsme se vydali objevovat zvířátka na příměstském táboře. Od pondělí do pátku jsme se scházeli ve Violce s kamarády, kteří k nám chodí, s některými jejich sourozenci a vyprávěli si pohádky o zvířatech, hráli jsme hry a tvořili. Užívali jsme si ještě pěkného letního počasí na violkové zahradě a jeden den podnikli cestu do Zooparku ve Stěžerech poznat jejich zvířátka a procvičit si těla na tamním dětském hřišti.